

Παράδοση για τα χαρακτηριστικά των Τριών Ιεραρχών

Στο παράστημα και στη μορφή οι Άγιοι ήταν περίπου έτσι:

Ο Μέγας Βασίλειος ήταν πολύ ψηλός, στητός, ξερακιανός και πολύ αδύνατος, μαυριδερός στο χρώμα, και το πρόσωπο του είχε μία κιτρινάδα. Ή μύτη του ήταν μεγάλη και είχε σμιχτά φρύδια. Με συνοφρυωμένη την όλη μορφή έμοιαζε με περίφροντι άνθρωπο. Ήταν μακρυπρόσωπος, με αρκετές ρυτίδες, βαθουλούς κροτάφους, με στρωτά μαλλιά και με γενειάδα αρκετά μεγάλη και μισοάσπρη. Στους λόγους ξεπέρασε όχι μονάχα τους συγχρόνους του, αλλά και τους παλαιούς. Κι αυτό, γιατί μορφώθηκε πολύπλευρα και ή επιβολή του ήταν αναμφισβήτητη. Εξίσου ασκήθηκε και στην έμπρακτη φιλοσοφία και μ' αυτή προχώρησε στη θεωρία των όντων.

*

Ο ιερός Γρηγόριος ο Θεολόγος στο παράστημα ήταν μέτριος, λίγο ωχρός, αρκετά συμπαθής, με κυρτή μύτη, ίσια φρύδια και ήρεμο και γεμάτο προσήνεια βλέμμα. Το ένα από τα δύο μάτια, το δεξί, έδειχνε πιο αυστηρό, γιατί στα βλέφαρα σταματούσε κάποια ουλή. Τα γένεια δεν ήταν βαθιά, εξωτερικά όμως ήταν πυκνά, ήταν αρκετά φαλακρός και με άσπρα μαλλιά, ενώ τα άκρα της γενειάδας του φαίνονταν σαν καπνισμένα. Αξίζει να πούμε γι' αυτόν τούτο: "Αν επρόκειτο να προβληθεί ανάμεσα στους ανθρώπους ένα πρότυπο, πού ν' αποτελείται από όλες τις αρετές, αυτό είναι ο μέγας Γρηγόριος, πού ξεπέρασε στη λαμπρότητα της ζωής όλους εκείνους, πού είχαν διακριθεί έμπρακτα στη ζωή. Προχώρησε σε τέτοιο σημείο της Θεολογίας, ώστε όλοι νικώνταν από τη σοφία του και στους λόγους και στα δόγματα. Γι' αυτό άλλωστε απόκτησε και την προσωνυμία «θεολόγος».

*

Ο θείος Χρυσόστομος ως προς το σώμα ήταν πολύ κοντός στο ανάστημα, με μεγάλο κεφάλι επάνω στους ώμους, ισχνός οτήν κυριολεξία. Είχε μεγάλη μύτη και πλατιά ρουθούνια, ήταν ώχρόλευκος, με βαθουλωμένες τις κόγχες των ματιών και με τους βολβούς τους μεγάλους. Συνέβαινε να λάμπει το πρόσωπο του, μολονότι ή λουπή εμφάνιση έδειχνε πώς υπέφερε. Ήταν φαλακρός και το μεγάλο του μέτωπο ήταν χαραγμένο με πολλές ρυτίδες. Τα αυτιά του ήταν αρκετά μεγάλα και τα γένεια του κοντά, αραιά και ξανθόλευκα. Τα σαγόνια του ήταν πιεσμένα προς τα μέσα, εξαιτίας της αυστηρότατης νηστείας. Ερμήνευσε την Άγια Γραφή με τόση εμβρίθεια, όσο κανένας άλλος. Υπήρξε πηγή της ελεημοσύνης και της αγάπης, και πάρα πολύ ζηλευτός για την αγάπη προς τον συνάνθρωπο και για τη διδασκαλία του.

Migne P.G., τ 29-Νεοελληνική απόδοση Σοφοκλή Δημητρακόπουλου

http://proskynitis.blogspot.com/2011/01/blog-post_28.html